

GREEK ORTHODOX METROPOLIS OF NEW JERSEY

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ 2020

Πρός τόν εὐλαβέστατον Ἱερόν Κληρὸν,
Τούς Ἐντιμοτάτους Ἀρχοντας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου,
Τούς Προέδρους καί τὰ Μέλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων,
Τάς Προέδρους καί τὰ Μέλη τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων,
Τούς διδάσκοντας καί διδασκομένους τῶν Κατηχητικῶν καί Ἑλληνικῶν Σχολείων, Τάς
Ὁργανώσεις τῆς Νεολαίας καί ἅπαν τό Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῶν εὐσεβῶν Ὁρθοδόξων
Χριστιανῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ἱερσείας.

*«Πεντηκοστήν ἑορτάζομεν, καί Πνεύματος ἐπιδημίαν,
καί προθεσμίαν ἐπαγγελίας, καί ἐλπίδος συμπλήρωσιν»*

(Ἰδιόμελον Ἑσπερινοῦ Πεντηκοστῆς)

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Μέ ἀνερμηνεύτα συναισθήματα χαρᾶς καί ἱερᾶς συγκινήσεως ἑορτάζουμε σήμερα τήν Ἁγίαν Πεντηκοστήν, δηλαδή τήν κάθοδον τοῦ Παναγίου καί Ζωαρχικοῦ Πνεύματος, πενήντα ἡμέρες μετά τήν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, πού ἔλαβε χώραν εἰς τό Ὑπερῶν, ὅπου βρισκόνταν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, ἀναμένοντας τήν ἐπιδημίαν τοῦ Παρακλήτου. Ἐορτάζει ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία τό κορυφαῖον γεγονός τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τόν κόσμον, τήν δημιουργίαν μίας νέας πνευματικῆς καταστάσεως, τόν ἐγκαινισμὸν μιᾶς νέας περιόδου πού ὀδηγεῖ εἰς τὰ ἔσχατα, εἰς τήν ἐπηγγελμένην Βασιλείαν, εἰς τήν κατάκτησιν τοῦ Παραδείσου.

Ἡ ἑορτή τῆς Πεντηκοστῆς ἔρχεται νά συμπληρώσει τὰ κοσμοσωτήρια γεγονότα πού ἔλαβαν χώρα μέ τόν ἐρχομὸν τοῦ Κυρίου εἰς τόν κόσμον, καί νά συμβάλει εἰς τήν ὀλοκλήρωσιν τοῦ Θείου Σχεδίου πού ἀφοροῦσε εἰς τήν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου. Ἄς θυμηθοῦμε ὅτι ὁ ἄνθρωπος διὰ τῆς παρακοῆς ἐξέπεσε καί ἔχασε τό ἀρχαῖον κάλλος μέ τό ὅποιον πλάσθηκε ἀπὸ τόν Θεόν. Ὅμως ὁ Κύριος, ἔνεκα τῆς ἀπεριόριστης ἀγάπης Του γιά τὰ δημιουργήματά Του, ἔστειλε τόν Μονογενῆ Του Υἱόν γιά νά ἐξαγοράσει τό βάρος τῆς ἁμαρτίας καί νά ἐπαναφέρει τήν διασαλευθεῖσαν τάξιν εἰς τόν κόσμον. Αὐτό ἔγινε πράξις μέ τήν Γέννησιν, τήν Ζωήν καί Διδασκαλίαν, τό Πάθος καί τήν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Σήμερα ὁμως ἑορτάζουμε τήν ἀπαρχήν τῆς νέας ζωῆς καί περιόδου μέσα εἰς τήν Ἐκκλησίαν μας. Τήν περίοδον τῆς Χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἀνήλθε εἰς τούς Οὐρανοὺς ἵνα πέμψῃ τόν Παράκλητον τῷ κόσμῳ: «ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. Ἐάν γάρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐάν δέ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς· (Ἰωάν. 16,17)». Τὰ λόγια αὐτά τοῦ Κυρίου ἐπιβεβαιώνουν αὐτήν τήν πραγματικότητα, ὅτι δηλαδή τό σχέδιον τοῦ Θεοῦ γιά τήν σωτηρίαν τοῦ κόσμου ὀλοκληρῶνεται μέ τήν ἐπιδημίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τήν ἐκκίνηση τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας δι' Αὐτοῦ: «ὄλον συγκροτεῖ τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας» ψάλλομε στό τροπάριον τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Τό Ἅγιο Πνεῦμα ἀδελφοί μου, δέν εἶναι μιά ἀφηρημένη ἔννοια, μία γενικότητα, ἢ ἕνας καλός ἄγγελος τοῦ Θεοῦ. Τό Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι Θεός ἀληθινός κατά πάντα, Πρόσωπον ἰσότιμον, συνάναρχον, συναῖδιον καί σύνθρονον μέ τά ἄλλα δύο Πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος, τόν Πατέρα καί τόν Υἱόν. Σύμφωνα μέ τό Σύμβολον τῆς Πίστεως, μαζί μέ τόν Πατέρα καί τόν Υἱόν ἐκφράζουμε τήν πίστιν μας «Καί εἰς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, τό κύριον, τό ζωοποιόν, τό ἐκ τοῦ Πατρός ἐκπορευόμενον, τό σύν Πατρί καί Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καί συνδοξαζόμενον, τό λαλήσαν διά τῶν Προφητῶν». Συνεπῶς, ὅλοι ἐμεῖς οἱ βαπτισμένοι εἰς τό Ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, καί μυρωμένοι μέ τά χαρίσματα καί τίς δωρεές τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διά τοῦ Ἁγίου Χρίσματος, ζοῦμε καί κινούμεθα ἐντός τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ, διά τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας μας, τά ὁποῖα ἀναζωογονοῦν τήν Χάριν πού ἐλάβαμε εἰς τό Βάπτισμά μας. Χαρακτηριστικό εἶναι τό γεγονός ὅτι κάθε φορά πού μεταλαμβάνουμε τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ εἰς τήν Θεῖαν Λειτουργίαν ψάλλουμε καί τρανώως ἀναφωνοῦμε ὅτι: «Εἶδομεν τό φῶς τό ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνούντες, αὕτη γάρ ἡμᾶς ἔσωσεν». Αὕτη ἡ σωστική καί καθαρτική Χάρις πού μᾶς δίδεται ἀπό τό Πανάγιον Πνεῦμα ἐντός τῆς Ἐκκλησίας, μᾶς ἀναζωογονεῖ, μᾶς προστατεύει καί μᾶς προετοιμάζει γιά τήν Ἐπουράνιον Βασιλείαν, δηλαδή τήν Θέωσιν.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ἡ Θεολογία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας περί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι μακρά καί ἀνεξάντλητος, καί ἐπουδενί δέν μπορεῖ νά ἀποτυπωθεῖ σέ μικρά κείμενα καί σύντομους λόγους. Ὅμως γιά ἐμᾶς τούς εὐσεβεῖς Ὀρθοδόξους Χριστιανούς, τό Πανάγιον Πνεῦμα δέν διδάσκεται, ἀλλά βιώνεται. Ἡ ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι τό Ἅγιον Πνεῦμα. Ἡ πνευματική ζωή τῶν Χριστιανῶν εἶναι τό Ἅγιον Πνεῦμα. Οἱ ἀρετές καί τά χαρίσματα πού πρέπει νά μᾶς διέπουν εἶναι τό Ἅγιον Πνεῦμα. Ἡ ἀγάπη, ἡ κατανόησις, ἡ συγχωρητικότητα, ἡ ὑπομονή, καί ἡ ἐλπίδα εἶναι τό Ἅγιον Πνεῦμα. Σήμερα λοιπόν, πού ἐορτάζουμε τήν Κάθοδον τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἰς τούς Ἁγίους Ἀποστόλους πρὶν δύο χιλιάδες χρόνια, ἄς ψάλλουμε τό «Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρών, καί τά πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρός τῶν ἀγαθῶν, καί ζωῆς χορηγός, ἐλθέ, καί σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καί καθάρισον ἡμᾶς ἀπό πάσης κηλίδος, καί σῶσον ἀγαθῆ τὰς ψυχὰς ἡμῶν» καί ἄς κλίνουμε μέ σεβασμόν τό γόνυ τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος, καί ἄς τό παρακαλέσουμε νά ἔλθει καί νά σκηνώσῃ μέσα μας. Νά ζήσει μέσα στίς καρδιές μας. Νά μᾶς φωτίσῃ καί νά μᾶς ἀγιάσῃ. Νά μᾶς δώσῃ δύναμιν καί ὑπομονήν ὥστε ἀντιμετωπίσουμε τά προβλήματα καί τίς δοκιμασίες αὐτῆς τῆς ζωῆς μέ ἐλπίδα καί ὑπομονήν, καί νά μᾶς ἀξιῶσῃ νά ἐπιτύχουμε τήν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς μας, τήν κατάκτησιν τοῦ Παραδείσου καί νά ζήσουμε αἰώνια θεώμενοι τήν θέαν τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἀμήν.

Μετά πατρικῆς ἀγάπης καί διαπύρων εὐχῶν,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

+ Ὁ Νέας Ἱερσῆς ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ